

Da je barem svaki dan otvaranje!

Dragi naši jajoljupci! Za početak, dopustite nam da vam kažemo koliko je prekrasno bilo vidjeti stotinu i osamdeset mladih ljudi, zaljubljenika u film, nakon dugih godinu dana, ponovno u Karlovcu! Otvorili smo još jedan festival, a s njime i svoja srca s nadom da će svatko od vas u njima ostaviti trag. Ista filmska lica s kojima susrećemo već 11. godinu zaredom, ali i nova, tek otkrivena, nakon ovih četiriju dana zvat ćemo prijateljima i članovima naše velike žute obitelji! Ne zamjerite nam što smo možda sladunjavi i odveć sentimentalni. Učimo, radimo, dokazujemo si da možemo bolje i ostvarujemo snove filmskom trakom više od desetljeća.

Za ovogodišnje otvaranje bilo je obećano mnogo i, bez lažne skromnosti, nitko nije mogao pronaći dlaku u jajetu. Nama umjetnicima, koji često lebdimo iznad oblaka, ravnotežu su dali ipak ne tako strogi ljudi u odijelima. Festival je svojim prisustvom podržao Damir Jelić, župan Karlovačke županije,

koji je ujedno i sam strastveni filmaš. Damir Mandić, gradonačelnik grada Karlovca, nažalost nije prisustvovao ceremoniji otvaranja festivala, a šuška se da je njegova ovofobija glavni razlog. Ovaj rijedak strah od jaja poznat nam je u filmskom svijetu zahvaljujući redatelju A. Hitchcocku. Možemo li im oprostiti? Osim fobija, otkrili smo i imena trideset i troje veličanstvenih članova Velikog i Malog žirija. Osim njih, po pozornici su nam paradirala i dva jaja koja su ipak ostala cijela unatoč brojnim vratolomijama i padovima. A padale su i brojne riječi hvale na naš račun: „Organizatori Four River Film Festivala s pripremama za sljedeću godinu počinju zadnji dan ovogodišnjeg festivala. Moram vam reći da ti ljudi stvarno imaju jaja!“ E, pa dragi naši, sve je rečeno! Prije trenutka koji smo svi čekali, toga famoznog rezanja filmske trake, direktorica svemira, kraljica žute boje i naša najdraža Marija Ratković Vidaković željno je primila mikrofon u ruke.

„Najviše me vesele svi ti ljudi koji se svake godine vraćaju i mijenjaju uloge. Volonteri su postajali laureati festivala, a zatim i profesionalni filmski umjetnici na našem festivalu...“, rekla je i prepustila nas večerašnjoj filmskoj fantastiji – filmu „Kratki izlet“ redatelja Igora Bezinovića. Film je adaptacija istoimenog djela Antuna Šoljana, a scenarist Ante Zlatko Stolica upozorio je gledatelje da se filmsko ostvarenje uvelike razlikuje od književnog djela te da će ga ipak morati pročitati. Iako je film nešto sporiji za standarde današnje mladeži koja živi brzinom svjetlosti, oduševio je sve prisutne koji su rado sudjelovali na kratkoj analizi.

Tin Vučković, naš omiljeni koordinator medija sektora, za „Dnevnik u boci“ ekskluzivno je izjavio: „Da je barem svaki dan otvaranje!“ (PP)

Proveli smo jedan dan s vozačima FRFF-a i nikad nećete pogoditi što smo otkrili!

Dan nam je započeo vrlo rano. Već u sedam sati bili smo na putu prema Zagrebu. Vrijeme nam i dalje prkosi, kiša nemilosrdno pada, hladno je i potpuno sivo. Kao da sama činjenica da smo morali krenuti u sedam nije bila dovoljna, sve je od samog početka bilo protiv nas. Iako sam ja od trenutka kada sam sjela u kombi sa žutom oznakom gundala oko takve situacije, vozač, kojeg ćemo za potrebe priče nazvati Adrian, bio je zadovoljan što napokon ima društvo na svojem već tko zna kojem zadatku za Four River. „Nije nam lako“, sjetno se požali Adrian, „ti taman obaviš jedan zadatak, izađeš protegnut noge i, evo, zvonji mobitel. Pa ajde opet u Zagreb. Ili Kamanje. Ili Dugu Resu. Ili nešto za što nikad nisi čuo. I tako stoput dnevno.“ Ipak, ovaj naš današnji zadatak ostao je tajna, trebao je biti iznenađenje. Već sam zamišljala kako ćemo pokupiti neke zanimljive goste, možda iz egzotične zemlje, upoznati se i čuti svakakve priče ili barem zgodnoga glumca iz nekog zagrebačkog kazališta. Tijekom vožnje prisjećali smo se različitih situacija koje su im se dogodile tijekom Festivala, od krivih lokacija, izgubljenih gostiju, kvarova automobila u najgorim trenucima, primjerice u samom centru Zagreba u najvećoj gužvi. „Sve se to preživi, ali malo nas je, znate“, ponovo započinje priču takozvani Adrian „ljudi su otišli u inozemstvo, sve se teže živi, oprema je loša. Evo, recimo, kasnije tijekom današnjeg dana idemo u Špansko pokupiti suradnika iz Hrvatskoga filmskog saveza. Zna li vi kako to Špansko izgleda? Babe pretrčavaju ulice, ležeći policajci visine valova nakon uragana Irme, uske ulice i auti parkirani nasred ceste. Kako da je to sve zaobiđem s kombijem, stres je.“ Srećom pa se naš sugovornik ispostavio vrlo vještim vozačem jer ipak ne može svatko voziti za Four River. Tešku selekciju prolaze samo oni najbolji. Creme de la creme hrvatskih vozača, reklo bi se. Ipak, ove su godine organizatori ipak imali sluha za žalbe naših vozača i sredili da nam AutoHrvatska donira dva auta i tako uvelike olakša ovaj stresan posao. I taman kada sam počela suosjećati s našim vozačima, otkrila sam jednu veliku tajnu. Sve mi je postalo sumnjivo kada smo se počeli približavati vrlo čudnoj lokaciji. Odjednom više nismo bili na cesti, pred nama makadam i kamenje, nema prometnih znakova, samo lokve mutne prljave vode i gomila kamiona. Odmah sam napala Adriana da mi kaže istinu kamo zapravo idemo, a onda sam i doznala – mi nismo išli pokupiti neke senzacionalne goste Festivala, nekoga tko je upravo sletio avionom iz egzotičnoga kraja i s kime ću voditi zanimljiv kulturološki razgovor ili onoga zgodnog glumca. Ne, mi smo išli pokupiti – smoki. I to gomile smokija, možda i pokoji čips, a nakon toga i nekoliko kašeta jabuka. Da stvar bude gora, prvi put nije sve stalo u kombi što znači da

će se junak naše priče morati vratiti kako bi pokupiti ostatak smokija, a nakon toga se i nekoliko puta vratiti po neke prave ljude (barem on tako tvrdi). Matija Ratkaj, voditelj sekcije vozača, požalio nam se kako će u jednom trenutku prvoga festivalskog dana u Zagreb stići deset ljudi unutar sat vremena, a on ima samo dva vozača. Izgleda da naši vozači ipak i prevoze neke ljude, a ne samo jabuke i grickalice, ali morat ćemo im vjerovati na riječ jer sam u svojoj avanturi s vozačima FRFF-a doživjela kamione, skladišta i brojne kutije prepune grickalice. I Špansko. Kasnije smo doista išli u Špansko. I sve što je tzv. Adrian rekao je bilo istina. (KM)

Susret četiriju država u gradu na četiri rijeke

Povijest nas uči kako svaki oružani sukob dovodi do tranzicije stanovništva i migracija u područja koja nisu zahvaćena ratnim strahotama. Također, povijest nas uči da nakon svake gospodarske krize dolazi do rasta radikalizma. Činjenica je da u ovom trenutku dolazi do popularizacije radikalnih ideja kod mladih Europljana. Ova se pojava može vidjeti porastom govora mržnje, diskriminacijom, netolerancijom pa čak i mržnjom prema „različitima“. Sada, dok smo suočeni s globalnom humanitarnom krizom i njezinim posljedicama, jasna je važnost mladih u širenju ideja tolerancije i interkulturalnog dijaloga. Problem je prepoznat na summitu Europske unije, a kao odgovor pokrenuta je inicijativa „Finding Humanity“. Cilj je projekta upozoriti na probleme današnjeg društva koji su opisani pomoću aspekta ljudskih prava, a da se pritom iskoristi moć medija. Snimat će se četiri dokumentarna filma koji će se prikazivati na televiziji, filmskim festivalima, objaviti na YouTube kanalu i dijeliti preko društvenih mreža. Sudjeluju četiri zemlje – Slovenija, Mađarska, Njemačka i Hrvatska. Grad na četiri rijeke bit će mjesto prvog sastanka grupe koja radi na projektu, pa je ovo idealna prilika da nas detaljnije upute u projekt. „Sudionici projekta su iz različitih zemalja, s različitim pogledima na trenutačnu situaciju, pa sam uzbuđena vidjeti kakve će biti njihove ideje i rješenja za projekt.“, govori nam Paula Kovač, članica hrvatske grupe sudionika ispred Hrvatskoga filmskog saveza. Uz Paulu, tu su još i Lucija Katarina Šešelj, Ora Kovač, Kajan Branimir Bulić te mentorica Sanja Zanki. U Karlovcu su ugostili i sudionike iz Mađarske, Slovenije i Njemačke. Međunarodni voditelj projekta je Zoran Šmid koji je pojasnio što će točno raditi u gradu na četiri rijeke te što planiraju s gotovim dokumentarnim filmovima: „Naš je prvi sastanak ovaj tjedan za vrijeme trajanja Revije i Festivala, a plan nam je upoznati se, razviti neke od ideja i pokrenuti kampanju na društvenim mrežama. Sljedeći su sastanci u Njemačkoj i Sloveniji. U ljeto 2018. godine završit ćemo sva četiri dokumentarca i krenuti u distribuciju po festivalima. Očekujte nas sljedeće godine u Karlovcu.“ Nekoliko predstojećih dana provest će na radionicama pisanja scenarija, a nakon povratka kućama očekuje ih naporan posao razrade ideja i početka snimanja kojem se Paula najviše veseli: „Meni se najviše svidjela ideja filma o izbjeglicama. U Hrvatskoj je to aktualna tema, brojni se ljudi uključuju u pomoć, a čak sam i sama volontirala s djecom izbjeglicama.“ No, Jaka i Marko iz Slovenije svjedoče da nisu došli samo raditi. Dečki su malo razočarani što Karlovac nije na moru, ali su ih četiri rijeke udobrovoljile. Prvo kupanje je već palo, a sutra je u planu kupanje u drugoj rijeci. Sretno vam bilo! (DS)

Intervju: Teona Strugar Mitevska

Svaki projekt novi je planinski vrhunac koji treba osvojiti, ali ja ostajem vjerna sebi

U ovogodišnjem izdanju 22. Filmske revije mladeži i 10. Four River Film Festivala publika će imati priliku uživati u pravoj filmskoj poslastici. Drama „Dan bez imena“ premijerno je prikazana na ovogodišnjem izdanju Berlinalea, a redateljici Teoni Strugar Mitevskoj ovo je još jedan u nizu uspješnih filmova. Njezini dosadašnji filmovi ponosni su vlasnici nekoliko nagrada i odličnih komentara filmskih kritičara. Film „Dan bez imena“ upotpunit će ovogodišnju žutu priču zbog čega smo za naš žuti list razgovarali s redateljicom.

Predstavite nam se u nekoliko riječi. Žena.

Što vas najviše inspirira i što vas je motiviralo da postanete redateljica? Željela sam raditi što rade svi muškarci, ali bolje!
Vaš posljednji film, „Dan bez imena“, premijerno je prikazan na ovogodišnjem izdanju Berlinalea. Što to znači za makedonsku kinematografiju? Festivali su jedini način da se film kinematografije malene zemlje, kao što je naša, vidi te distribuira izvan granica naše zemlje.

Kako biste opisali „Dan bez imena“? To je film koji govori o muškosti, mladosti i (ne)moćnosti izlaska izvan društveno postavljenih granica kojima smo definirani.

Film „Dan bez imena“ temelji se na stvarnim događajima. Zašto ste odlučili snimati film baš na ovaj način?

Taj događaj, ubojstvo dječaka tinejdžerske dobi, duboko je utjecao na makedonsko društvo. Gubitak nevinih života najveća je tragedija koju ovo društvo, ovaj svijet može pretrpjeti. Pravda, istina i jednakost ideali su kojima bismo svi trebali stremiti. To i činimo na nekoj razini, no to nije dovoljno. Ja nisam političarka, nisam ni pripadnica gerilskih snaga, ali smatram da se umjetnošću mogu predstaviti i pogurati mnoge ideje, kao i da umjetnost može promijeniti mnogo toga. Stoga, kao redateljica u svakom svojem filmu pokušavam predstaviti nešto solidno, značajno.

Smatrate li da je priča snažnija jer je inspirirana stvarnim događajem?

Snaga filma proizlazi iz emocija koje priča prenosi, iz pitanja koje postavlja. Bilo da se radi o stvarnom događaju ili fikciji, bitno je da imate poantu koju želite poručiti, ostalo će doći samo po sebi.

Koja vam je bila najveća prepreka dok ste snimali film „Dan bez imena“? Ja više volim koristiti izraz izazov zato što zapravo nema

prepreka, postoje samo izazovi, planinski vrhunci koje treba osvojiti. Pravi je izazov bio pronaći glumačku postavu, posebice šest glavnih uloga, to je trajalo mjesecima. Htjela sam da dječaci ne budu slični jedan drugome te da svaki od njih predstavlja pojedinu viziju muškosti naše balkanske kulture.

Zašto većinu svojih filmova opisujete kao drame? Po Vašem mišljenju, zašto su drame posebne?

Voljela bih jednom snimiti komediju, no jednostavno ne znam kako. Komedija uključuje neke aspekte o kojima ništa ne znam niti imam talent za to. Čak i kad bih jednom snimila komediju, mislim da bi to bila drama s elementima komedije. Zapravo, moj je novi film, „Bog postoji i zove se Petrunija“, drama s elementima komedije. Prije nekoliko godina pisala sam znanstvenu fantastiku. Međutim, iako to volim, ipak nisam imala hrabrosti objelodaniti taj materijal. Volim stvarati, manipulirati i oblikovati emocije, a kombinacija kina kao medija i priča je upravo savršena za to. Pretpostavljam da se svi filmski žanrovi mogu nekako podvesti pod dramu i što temeljitije proučavate materiju i stvarate dramski efekt, privući ćete više publike.

Koje emocije nastojite potaknuti kod publike?

Bijes, prosvjetljenje, katarzu, ljepotu, istinu...

Vi ste zaista uspješna redateljica, mnogi vaši filmovi osvajali su nagrade i dobivali izvrsne kritike. Imate li neki savjet za ostale redateljice?

Učinite to što želite i nemojte nikome dopustiti da vam kažu drugačije. I NIKAD, NIKAD se nemojte bojati vlastitih ambicija.

Najbolji savjet koji ste ikad dobili?

S 14 godina sam bila poprilično buntovna. Sjećam se kako me otac jednom povukao na stranu i rekao mi da postoje dvije ceste u životu: ona kojom hodaju svi i ona kojom koračaš samo ti. Ona kojom hodaju svi je jednostavnija i sigurnija, a ova koja je samo tvoja ispunjena je preprekama i izazovima. Izabereš li ovu drugu cestu, neće biti lakše, bit će teže, ali stvarnije. Izabrala sam drugu opciju, svaki dan i svaki projekt predstavljaju samo još jednu planinu koju treba preskočiti, ali uvijek ostajem vjerna sebi i svojim stavovima. Što je bolje od toga?

Kako izgleda Vaš dan?

Majka sam dječaka tinejdžera pa moj dan počinje s njim i onda balansiram između kreativnog rada i svakodnevnih obaveza. Polako sam naučila kako raditi oboje i ne biti frustrirana.

Kako provodite slobodno vrijeme?

Volim suvremeni ples i muzeje, putovanje s ruksakom, penjanje, ronjenje, a najviše volim šetnju prirodom. Volim gledati kako se sunčane zrake probijaju ujutro kroz oblake, volim kada me probude vjeverice koje se penju po prozoru moje spavaće sobe, volim sjediti u kafiću nekog malog mjesta i samo gledati ljude oko sebe.

Po Vašem mišljenju, zašto je Vaš posao poseban?

Volim to što mogu raditi što hoću i kako hoću. Volim što sve ovisi o meni, trudu i energiji koju ulažem u posao. Volim što svojim radom mogu dodirnuti duše drugih i osjećaj je neopisiv kada se to zaista i dogodi.

Koji su Vaši budući planovi? Nastaviti sa snimanjem filmova i istodobno pobijediti svoj strah od toga.

Swake godine imamo novu temu Festivala, a ove je godine to jaje. Koji je Vaš najdraži način pripreme jaja? Na oko.

(ML)

Pripreme za kviz — „Norma in my role“

Možete li naći poveznicu među pojmovima podmornica, fanta, stone i groznica? Je li možda ipak lakše shvatiti poveznicu između 1579., Turaka, zvijezde i nadvojvode Karla? Dobra, Kupa, Korana i Mrežnica imaju dosta očite poveznice. Ako sve ovo skupimo na jednu hrpu, vjerujem da svima kroz glavu prolazi Filmska revija mladeži i Four River Film Festival. Upravo ovakva pitanja očekuju vas na Filmskom pub kvizu u petak 15. rujna u 21:00 u Starom gradu Ozlju.

Prema riječima karlovačkog kvizaškog šerifa Hrvoja Žibrata, „Norma in my role“ kvalifikacijsko je pitanje za kviz: „Ako ne znate riješiti ovaj anagram gdje tražimo glumicu, nema smisla da se natječete u petak.“ Kako vas ne bismo odmah obeshrabrili, svi željni znanja će se dobro zabaviti i sigurno znati odgovore na neka pitanja. Kroz trideset pitanja kviza provući će se razne pikanterije iz filmskog svijeta. Jeste li znali da se Alfred Hitchcock bojao jaja ili da je Christopher Lee jedini član Prstenove družine koji je upoznao Tolkiena? Poznata plavuša prvotno je trebala studirati na Stanfordu, ali Sveučilište nije odobrilo korištenje imena u filmu, pa je Reese Witherspoon završila na Harvardu dok je Orson Welles u „Građaninu Kaneu“ koristio snimke pterodaktila iz King Konga.

„Neće biti lagano, ali uvjeren sam da će pobjednici imati više od 50% ukupnih bodova. Dvojka im ne gine.“, napominje Hrvoje. Svi se mogu prijaviti, a važno je samo skupiti ekipu od četiriju članova te smisliti zanimljivo ime jer ono može i nezalicama osigurati nagradu. U Zorin domu glasine se šire brzo, a najnovija

kaže kako će redakcija „Dnevnika u boci“ odabrati najkreativniju ekipu. Svi voljni natjecanja prijavljuju se na Facebook stranici FourRiver FilmFestivala putem google forma. Prijave su otvorene do petak u 15:00.

Za kraj, ostaje nam samo reći kako će najuspješnije ekipe osvojiti bogate nagrade i, naravno, vječnu slavu. Tko ne bi želio biti pobjednik prvog FourRiver Filmskog pub kviza? (DS)

VJEŽBA MOŽDANIH VIJUGA

Tko je Terminator na slici?

Gdje ste čuli pjesmu

„Hvala ti, srce, što ti za osjećaj taj znaš“?

Koji je film predstavljen posterom na slici?

PRIREDIVAČI:

POKROVITELJI:

Hrvatski audiovizualni centar
Croatian Audiovisual Centre

TURBing d.o.o.
KARLOVAC

PARTNERI:

ZAJEDNICA
TEHNIČKE
KULTURE
KARLOVAC

GRADSKI
MUZEJ
KARLOVAC

Hrvatska turistička zajednica

ZAJEDNICA
TEHNIČKE
KULTURE
KARLOVAČKE
ŽUPANIJE

IMPRESSUM:

Izdavač:

Kinoklub Karlovac, Hrvatski filmski savez

REDAKCIJA:

Urednici: Karla Mirčevski, Dominik Strikić, Petra Pleše

Grafički urednik: Antonio Britvar

Novinari: Karla Mirčevski, Petra Pleše,

Dominik Strikić, Marta Lugarić

Fotografije: Anamarija Tonžetić, Dora Jurinčić, Lucija

Batur, Demjan Rožman, Matija Purgar i Tin Vučković

Prevoditeljica za englesko izdanje: Vedrana Mihalić

Lektura: Margareta Đorđić

Tisak: Tiskara Latin